

Homer: ODISEJA

1.) Oznaka oseb

a) Glavna oseba: Odisej

Odisej je Laertov sin in vladar otoške kraljevine Itake, od koder je bil odsoten dve desetletji. Poročen je bil s Penelopo in je imel sina edinca, Telemaha.

Odisej je pogumen, pretkan, bister, predrzen (9. spev: kljub opozorilu tovarišev se norčuje iz Polifema) in s stvarnim pogledom na svet (5. spev, 216. -224.verz: vem sam, da modra Penelopa ni ti enaka...). Na določenih delih svoje pripovedi se precej hvali (9. spev, 500. verz: ...A v srcu junaškem jih nisem poslušal...). Rad ima svojo ženo, sina in domovino in jih ves čas svoje odsotnosti močno pogreša.

Ker je oslepil kiklopa Polifema, Pozejdonovega sina in ljubljenca, si je nakopal maščevanje boga morja. Domov so mu pomagali ostali bogovi, predvsem Atena. Do bogov je Odisej nezaupljiv, predvsem Zevsa obtožuje zarot proti njemu, čeprav slednji nima nič proti Odiseju. Odisej dolgo ne sprevidi, da mu pot otežuje le Pozejdon. Po mnogih dogodivščinah pride domov, se v velikem slogu razkrije in se na koncu epa maščuje nad vsiljivimi in nevljudnimi snubci svoje žene - vse pobije; in še tu mu pomaga boginja Atena - prepreči maščevanje sorodnikov snubcev.

b) Stranska oseba: Penelopa

Penelopa je Odisejeva žena in Telemahova mati. Kljub dolgi odsotnosti Odiseja in nenehnim pritiskom s strani očeta in bratov, naj se ponovno poroči, je Odiseju ostala zvesta. Snubci so nanjo vedno bolj pritiskali, ona pa je s poroko odlašala, dokler se je dalo - nato pa je določila, da bo njen mož tisti, ki bo z Odisejevim lokom ustrelil puščico skozi ušesa dvanajstih sekir. Takrat se je že vrnil Odisej in, preblečen v berača, izpolnil nalogo. Penelopa najprej ni mogla verjeti, da se je res vrnil, zato ga je preskusila s skrivnimi znaki. Odisej je opravil tudi ta preizkus in Penelopa je, čeprav komaj, verjela, da se je njen mož spet vrnil.

2.) Ocena:

Pričakovala sem, da bom imela z branjem proze težave, a me je Odiseja prijetno presenetila. Zgodbi je lahko slediti, in ker sem ljubitelj pustolovskih knjig, mi je bila zelo všeč. Bolje sem spoznala grško mitologijo in grške bogove, posebej všeč mi je bila zgodba o Hefajstu, Aresu in Afroditi.

Odisej se mi je zdel nekoliko napihnen, na trenutke je stokal kot za stavo s svojim »Jojmi!«. Na potovanju je nekajkrat pozabil na nasvete božanstev, npr. Kirkinega, naj si ne jemlje orožja - kakega tako pomembnega nasveta človek ne pozabi! - je pa pošteno z njegove strani, da je v svoji pripovedi to priznal.

Motili so me slavnostni nagovori in zamenjan besedni red - ampak to je pač ena od značilnosti poezije. Zanimiva se mi je zdela besedna zveza, ki se pojavi na začetku in na koncu epa - da beseda uide čez zobno ograjo.

Za zaključek: Odiseja mi je bila všeč, precej bolj kot Don Kihot in mislim, da bom prebrala še Iliado.